

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย หรือ Chulalongkorn University Language Institute (CULI) ได้รับการสถาปนาขึ้นมาอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2520 โดยอาศัยอำนาจคำสั่งของคณะปฏิวัติฉบับที่ 11 เนื่องจากคณะปฏิวัติภายใต้การนำของ พลเรือเอกสฤษดิ์ ชลออยู่ พิจารณาเห็นว่าการสอนและการฝึกอบรมภาษาอังกฤษรวมทั้ง การทดลอง และการวิจัยเกี่ยวกับภาษา มีความจำเป็นต่อความก้าวหน้าทางวิชาการในระดับ มหาวิทยาลัยเป็นอย่างยิ่ง การที่จัดตั้งสถาบันภาษาขึ้น จะเป็นการรวบรวมทรัพยากรทั้งหลาย ผนึกกำลังปฏิบัติการให้มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานสูงทัดเทียมกับนานาชาติและทางราชการ ยังได้โอนกิจการ ทรัพย์สิน ชำราชการ ลูกจ้างตลอดจนเงินงบประมาณของ ศูนย์ภาษาอังกฤษ (CIEL) ซึ่งปฏิบัติงานด้านการฝึกอบรมและวิจัยในสังกัดของทบวงมหาวิทยาลัย มารวมไว้ใน สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในปัจจุบัน สถาบันภาษาแบ่งภาคงานสอนออกเป็น 3 ภาคคือ ภาคงานสอน ภาษาอังกฤษสำหรับสาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ภาคงานสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และภาคงานสอนภาษาอังกฤษสำหรับสาขาธุรกิจ โดยให้บริการ การเรียนการสอนภาษาอังกฤษแก่นิสิตทุกระดับของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวคือให้บริการ การสอนภาษาอังกฤษพื้นฐาน (Foundation English) แก่นิสิตปีที่ 1 ภาษาอังกฤษสำหรับสาขา วิชา (English for Academic Purposes) ทางด้านการอ่านและการเขียนแก่นิสิตปีที่ 2 ภาษาอังกฤษระดับสูง (Advanced English) แก่นิสิตปีที่ 3-4 ภาษาอังกฤษวิชาเลือก (Elective English) แก่นิสิตปีที่ 1-4 และภาษาอังกฤษสำหรับบัณฑิตศึกษา (Graduate English) แก่นิสิตระดับปริญญาโท และปริญญาเอกอีกหลายคณะ นอกจากนี้แล้ว สถาบันภาษา จุฬาฯ ยังได้ให้บริการด้านอื่น ๆ อีกเช่น การสอนภาษาอังกฤษแบบเข้ม การสอนภาษาอังกฤษ หลักสูตรพิเศษและแบบซ่อมเสริมแก่ข้าราชการ และบุคลากรในมหาวิทยาลัย เป็นศูนย์เผยแพร่ ข่าวสารทางด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยจัดพิมพ์วารสาร "ภาษา" และวารสาร "ภาษาปริทัศน์" เพื่อเสนอความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ความก้าวหน้าทางวิชาการ งานวิจัยต่าง ๆ ทางด้านภาษา ตลอดจนแลกเปลี่ยน ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระหว่างครูอาจารย์ในสถาบันต่าง ๆ และให้คำแนะนำปรึกษาด้านการวิจัยและการสอนภาษาอังกฤษในระดับต่าง ๆ นอกจากนี้ยังได้ จัดฝึกอบรม จัดประชุม สัมมนาทางวิชาการระดับชาติและระดับนานาชาติด้วย

ในปี พ.ศ. 2531 จากวัตถุประสงค์และนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ในส่วนที่เกี่ยวกับอุดมศึกษานั้น รัฐได้กำหนดไว้ว่า เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศนั้น จะต้อง "ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้องกันแก่การเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีตลอดจนให้มีความสมดุลระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ" และ "จัดหาอุปกรณ์ที่ทันสมัยและปรับปรุงระบบสารสนเทศและห้องสมุดของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อจัดการศึกษาและการวิจัยอย่างเพียงพอ" (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2530)

สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเอง เริ่มมีแนวคิดร่วมกันที่ว่า การที่จะทำให้บัณฑิตมีคุณภาพดียิ่งขึ้นนั้น การเรียนการสอนควรจะต้องเปลี่ยนจากแนวคิดเดิมที่ว่ามหาวิทยาลัยเป็น "สำนักคัมภีร์" (College of Dogma) ที่เชื่อว่า มีความรู้เป็นมวล ส่วนใหญ่อยู่ในรูปคัมภีร์ ซึ่งระยะหลังคือตำรา มีการยึดมั่นถือมั่นว่า คัมภีร์หรือตำรา เป็นความรู้ที่ถูกต้องแม่นยำเปรียบเสมือนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เชื่อได้เลย มาเป็นแนวคิดใหม่ว่า มหาวิทยาลัยเป็น "แหล่งค้นคว้าวิจัย" (College of Inquiry) ที่อาจารย์และนิสิตจะต้องบุกเบิกแสวงหาวิชาการใหม่ ๆ คือ เป็นผู้ที่มีปัญญาที่จะใช้วิจรรณญาณใคร่ครวญถึงความถูกต้อง เชื่อถือได้ของความรู้ มีความรู้เท่าทันความรู้ สามารถปรับเปลี่ยนความรู้ได้ตลอดเวลา รู้กระบวนการหาความรู้ กระบวนการแยกของจริงออกจากของเท็จ ไม่เชื่อง่าย ต้องพิจารณาข้อมูลและให้เหตุผลตลอดจนทำการพิสูจน์อีกจึงจะเชื่อ (จรัส สุวรรณเวลา, 2530) ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงมุ่งมั่นที่จะให้มี "แหล่งทางวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ห้องสมุดและศูนย์การเรียน" ซึ่งเป็น "แนวปฏิบัติที่ต้องเร่งดำเนินการ" (Montien Declaration, 2530) ทั้งนี้เพราะมหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเพื่อแสวงหาความจริงและถ่ายทอดความจริงที่ผู้รู้ค้นพบ เป็นแหล่งที่สนองความต้องการของสังคมในการแก้ปัญหาต่าง ๆ และเป็นแหล่งเพื่อทำให้คนเป็นคนที่มีสมบูรณ์ (วิทย์ วิศทเวทย์, 2530)

ในส่วนของสถาบันภาษามีปณิธานที่จะ "จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับความต้องการของมหาวิทยาลัยและสังคม เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับนิสิตในการเสาะแสวงหาความรู้ และเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ เป็นแหล่งพัฒนาและเผยแพร่วิชาการด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษรวมทั้งทำการวิจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอนภาษา โดยมุ่งหวังจะดำรงความเป็นเลิศทางวิชาการ" (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันภาษา, 2531)

ดังนั้น เพื่อให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และนโยบายในการพัฒนาการศึกษาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ แนวปฏิบัติที่ต้องเร่งดำเนินการของจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย และปณิธานของสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สถาบันภาษาจึงเสนอจัดตั้ง
โครงการศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา (CULI Resource Center) ไปยังมหาวิทยาลัย โดยมี
วัตถุประสงค์ดังนี้ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันภาษา, 2532)

ก. วัตถุประสงค์หลัก

1. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย มีโอกาสได้ศึกษาและค้นคว้าด้วยตนเองอย่างกว้างขวางในการ
เรียนลักษณะต่าง ๆ ทางภาษา นอกเหนือจากการเรียนตามปกติรวมทั้งสามารถ
ประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้ด้วย

2. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ผู้ที่เข้ามาเรียน โดยโครงการพิเศษต่าง ๆ และผู้ที่ได้รับการ
ยกเว้นการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 รวมทั้งผู้ที่ได้เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ
บังคับพื้นฐานแล้วมีโอกาสดำเนินการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเพิ่มเติมได้อย่าง
กว้างขวางในการฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทางภาษา ให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอตาม
ความสามารถของตนเองด้วยวิธีและเทคโนโลยีที่เหมาะสม

3. เพื่อเป็นแหล่งวิทยากรให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ผู้ที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้ดี (เรียนเก่ง) และ
ผู้ที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษยังไม่ดี (เรียนอ่อน) มีโอกาสได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะ
ต่าง ๆ ทางภาษาของตนเองอย่างสม่ำเสมอตามความถนัดและความสนใจของแต่ละ
คน เพื่อให้มีความสามารถยิ่งขึ้น

4. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มี
โอกาสเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตรมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถเรียนรู้ภาษา
และวัฒนธรรมประเพณีของต่างชาติและสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณีของ
ไทยให้ชาวต่างชาติรู้ได้ด้วย

5. เพื่อเป็นแหล่งวิทยากรให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ผู้ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ได้มีโอกาสฝึกฝนและพัฒนาความรู้
ความสามารถในการใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษา ได้อย่างกว้างขวางและถูกต้อง
เพื่อเตรียมตัวไปประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ ได้อย่างมั่นใจ

6. เพื่อกระตุ้นให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมี
ความสนใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ข. วัตถุประสงค์รอง

1. เพื่อเป็นแหล่งพัฒนาและฝึกฝนทักษะทางภาษาอังกฤษทั้งการอ่าน การเขียน การพูดและการฟังเพิ่มเติมด้วยตนเองตามความถนัดและความสนใจของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ และบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าทางวิชาการเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับนิสิต อาจารย์ บุคลากร ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบุคลากรของสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจและเอกชน

มหาวิทยาลัยเห็นชอบด้วยในหลักการ แต่ยังคงติดขัดในเรื่องสถานที่ที่จะใช้เป็นที่ตั้งในการดำเนินกิจกรรมของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา สถาบันภาษาจึงเสนอขอใช้ห้อง 207 ของอาคารเปรมบุรฉัตร เป็นที่ตั้งสถานที่ทำการของศูนย์ดังกล่าว ในลักษณะโครงการนำร่อง (Pilot Project) ซึ่งเริ่มดำเนินการให้บริการได้ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 เป็นต้นมา โดยให้บริการเฉพาะนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และวิศวกรรมศาสตร์ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ 2

การเรียนการสอนภาษาเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการ โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ บรรดาผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างก็พยายามคิดค้นวิธีสอน (Approaches) แบบต่าง ๆ ขึ้น แต่ปรากฏว่าไม่มีวิธีสอนวิธีใด ใช้ได้ดีเสมอไป หน้าที่สำคัญประการหนึ่งในการสอนภาษาก็คือ พยายามหาวิธีการตลอดจนสิ่งเร้าต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ อยากเรียน และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนที่มีประสบการณ์น้อย หรือผู้ที่มีระดับสติปัญญาต่ำกว่า สามารถเรียนรู้ภาษาได้เช่นเดียวกับผู้อื่น หรืออย่างน้อยที่สุดก็ช่วยให้เขาเรียนรู้ได้มากกว่าวิธีการเรียนธรรมดา ๆ สิ่งที่จะช่วยให้ผู้สอนทำเช่นนั้นได้ ก็ได้แก่การนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษา ซึ่งหมายถึง การสร้าง การใช้ และการประเมินผล ระบบ วิธีการ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ได้รับการวิจัยหรือทดสอบแล้วว่ามีคุณค่า ทั้งหลายมาใช้ในการสอน (ผ่าน บาล โฟร์, 2525)

แนวความคิดที่มาของศูนย์วิทยภัณฑ์ทางภาษา คือรวบรวมวัสดุอุปกรณ์และหน่วยงานที่มีอยู่เดิม เช่น ห้องสมุด และหน่วยโสตทัศนศึกษา มารวมไว้ในที่เดียวกัน และเพิ่มขยายอุปกรณ์การให้บริการอื่น ๆ ออกไปอีก (มาลินี จันทวิมล, 2531) ภายในศูนย์วิทยภัณฑ์จะมีหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร วิทยุทัศน์ คอมพิวเตอร์ เกม เทปบันทึกเสียง และบทเรียนเสริมที่อาจารย์สอนภาษาอังกฤษพื้นฐานสร้างขึ้นมาที่เรียกว่า Learning Materials ซึ่งนิสิตจะต้องทำกิจกรรม

ตามที่อาจารย์ผู้สอนมอบหมาย เช่น อ่านบทเรียน ดูวีดิทัศน์ ฝึกงานบันทึกเสียง ทำแบบฝึกหัดและตรวจคำตอบเอง เสร็จแล้วบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนในแฟ้มประจำตัวนิสิต (ปริยาธิระวงศ์, 2533)

แผนการพัฒนาด้านวิชาการของสถาบันภาษา ปีพ.ศ. 2535-2539 ในด้านหลักสูตร มุ่งหวังที่จะผลิตบัณฑิตให้เป็นผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษพื้นฐาน และวิชาชีพ และสามารถนำความรู้ดังกล่าวเสาะแสวงหาความรู้ต่อไปได้ ในด้านวิธีการเรียนการสอน มุ่งหวังที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิทยาการและเทคโนโลยีที่เหมาะสม จัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้นิสิตเป็นผู้ที่ใฝ่รู้และสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการแสวงหาความรู้ต่อไป ในด้านการพัฒนาบุคลากร มุ่งเน้นส่งเสริมให้อาจารย์สร้างเทคโนโลยีที่เหมาะสม และนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยในการเรียนการสอนภาษา และสร้างบรรยากาศให้อาจารย์และนิสิตมีการทำกิจกรรมทางภาษาร่วมกัน ซึ่งโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น (basic infrastructure) ที่สำคัญอีกอันหนึ่ง ตามแผนการพัฒนาด้านวิชาการของสถาบันภาษาก็คือ ศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา (CULI Resource Center) นั้นเอง

การดำเนินการของศูนย์วิทยภัณฑ์ของสถาบันภาษา จะบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการและบรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนการพัฒนาด้านวิชาการของสถาบันภาษา ปี พ.ศ. 2535-2539 ได้มากน้อยเพียงไรนั้นขึ้นอยู่กับบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ เป็นสำคัญ ซึ่งผู้วิจัยเห็นความจำเป็นว่าควรมีการศึกษาความต้องการของอาจารย์ และนิสิต ทั้งนี้เพื่อจะได้จัดการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ ให้สอดคล้องและสามารถตอบสนองตรงความต้องการของอาจารย์และนิสิตมากที่สุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการของอาจารย์เกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เพื่อศึกษาความต้องการของนิสิตเกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนิสิตแต่ละชั้นปีเกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
5. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการของนิสิตแต่ละสาขาเกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามในการวิจัย

1. อาจารย์ต้องการการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา อย่างไรบ้าง
2. นิสิตต้องการการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา อย่างไรบ้าง
3. อาจารย์และนิสิตต้องการการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา แตกต่างกัน

หรือไม่

4. นิสิตแต่ละชั้นปีต้องการการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา แตกต่างกันหรือไม่
5. นิสิตแต่ละสาขาต้องการการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา แตกต่างกัน

หรือไม่

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาความต้องการของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะศึกษาความต้องการสิ่งต่อไปนี้

- 1.1 สถานที่
- 1.2 เนื้อหาของบทเรียน
- 1.3 สื่อที่ส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ใน

ศูนย์วิทยภัณฑ์

- 1.4 การจัดให้บริการในศูนย์วิทยภัณฑ์
- 1.5 อื่น ๆ (กิจกรรมการเรียนรู้และการเก็บค่าบำรุง)

2. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

2.1 อาจารย์ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ สังกัดสถาบันภาษา ที่ไม่ได้อยู่ระหว่างการลาศึกษาต่อต่างประเทศ

2.2 นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534

ข้อตกลงเบื้องต้น

การวิจัยครั้งนี้แบ่งนิตออกเป็น 3 สาขา ตามการแบ่งของภาควิชาสอนของสถาบันภาษา ดังนี้

สาขาธุรกิจ ได้แก่ นิสิตคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีและคณะเศรษฐศาสตร์

สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์

สาขาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ได้แก่ นิติศาสตร์ นิเทศศาสตร์ คณะนิเทศศาสตร์ คณะครุศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะศิลปกรรมศาสตร์

คำจำกัดความในการวิจัย

การบริการ หมายถึง บริการด้านสถานที่ เนื้อหาของบทเรียน สื่อที่ส่งเสริมและสนับสนุน การเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง การจัดให้บริการในศูนย์วิทยภัณฑ์ และบริการอื่น ๆ ที่ศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษาจัดขึ้น เพื่อสนองความต้องการของนิสิตระดับปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และผู้ใช้บริการอื่น ในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและฝึกทักษะต่าง ๆ ทางภาษาอังกฤษ

ศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (CULI Resource Center) หมายถึง หน่วยงานทางด้านวิชาการที่จัดให้เป็นที่รวมของบทเรียน หนังสือ วารสาร และสื่อ การเรียนการสอนประเภทต่าง ๆ รวมทั้งการใช้เทคโนโลยี ที่จะช่วยกระตุ้น ส่งเสริมและสนับสนุน ให้มีการศึกษาค้นคว้าและสามารถฝึกฝนทักษะต่าง ๆ ทางภาษาอังกฤษ ด้วยตนเองอย่างกว้างขวาง สำหรับนิสิตระดับปริญญาตรี นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา คณาจารย์และบุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งค้นคว้าทางวิชาการ เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษสำหรับนิสิต อาจารย์ บุคลากรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และบุคลากรของหน่วยงานอื่นทั้งในภาครัฐบาล รัฐวิสาหกิจ และเอกชน

อาจารย์ หมายถึง อาจารย์ซึ่งเป็นข้าราชการประจำ สังกัดสถาบันภาษา ที่ไม่ได้อยู่ ระหว่างการลาศึกษาต่อต่างประเทศ

นิสิต หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาในภาคเรียน ที่ 2 ปีการศึกษา 2534

นิสิตแต่ละชั้นปี หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลังศึกษาใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำแนกเป็น 5 ชั้นปี คือ ชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่สูงกว่าชั้นปีที่ 4 ตามหลักสูตรของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นิสิตชั้นปีที่สูงกว่าชั้นปีที่ 4 หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2524 ที่หลักสูตรกำหนดให้ศึกษา 5 ปี ได้แก่ นิสิตคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ และคณะเภสัชศาสตร์ และหลักสูตรกำหนดให้ศึกษา 6 ปี ได้แก่ นิสิตคณะ แพทยศาสตร์ คณะทันตแพทยศาสตร์ และคณะสัตวแพทยศาสตร์

นิสิตแต่ละสาขา หมายถึง นิสิตระดับปริญญาตรี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่กำลัง ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2534 จำแนกตามภาคภาษาอังกฤษของสถาบันภาษา จำนวน 3 สาขา คือ สาขารัฐกิจ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และสาขาสังคมศาสตร์และ มนุษยศาสตร์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบความต้องการของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการให้บริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เป็นแนวทางในการจัดการบริการของศูนย์วิทยภัณฑ์ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้เหมาะสม สอดคล้อง และสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
3. เป็นแนวทางในการจัดตั้งศูนย์วิทยภัณฑ์ ในสถาบันที่มีการสอนภาษาอังกฤษต่อไป
4. เป็นแนวทางให้ผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับศูนย์วิทยภัณฑ์ จะได้ศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย